

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, ismihi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenščina kot polkovni jezik.

Zopet imamo poseben povod, da obračamo pozornost slovenskih politikov in rodoljubov na stanje koroških Slovencev, proti katerim se je menda vse zarotilo, da jim upihne luč življenja, da se popolnoma ponemči nekdanj čisto slovenski Gorotan. Odkar se je začel zavedati svojih narodnih pravic tudi koroški Slovenec in jih zahtevati možato, postal je še hujši boj proti njegovi narodnosti. Po uprav pruskem načinu skuša se držati ljudske šole na Koroškem ponemčene, in drugod nastavila se je sekira kar naravnost na deblo narodnega obstanka koroških Slovencev.

Zadnji čas pa je zadel posebne vrste udarec koroške Slovence in to od strani, od katere bi kaj takega bili najmanj pričakovali. Po poročilih nemških listov odredilo je vojno ministerstvo, da pri koroškem 7. pešpolku barona Khevenhüllerja (poprej Marojčiča) slovenščina preneha biti drugi polkovni jezik, kakor je bila do zdaj. Ta odredba bi se utemeljevala s tem, da je mej vojniki le 10% Slovencev in da še ti znajo skoro vsi nemški. Pričakovali smo, da se bode od merodavne strani preklicala ta vest, ker se nam je zdela neverojetna. To se ni zgodilo, torej mora biti žalibog istinita. Oglejmo si sedaj to stran bliže.

Rečeni ukrep vojnega ministerstva boče biti utemeljen s tem, da je samo 10% Slovencev v polku. Ako bi bilo to res, potem bi bil to čudovit uspeh germanizacije po koroških šolah. Toda, akopram se mladina na Koroškem v nenaravno osnovanih šolah potušuje na vse pretege, vendar še ni to sistematično ponemčevanje doseglo tistega uspeha, iz katerega se izvaja upravičenost ukrepa vojnega ministerstva. Poglejmo le rezultat zadnje ljudske štetve! Ta ljudska štetev se je vršila za Slovence kolikor mogoče neugodno. Kar na stotine in tisoče Slovencev se je urinil nemški občevalni jezik in ljudska štetev je iz njih napravila same Nemce. Vender pa ni mogla predrugati resnice, da je dobra tretjina prebivalstva na Koroškem slovenska. Naštelo se je Slovencev nad 101.000. Že potem je soditi, da mora v domačem polku koroškem biti tudi najmanj nad 30% slovenskih voja-

kov. Kdor pa pozna bolj natanko razmere na Koroškem, ta ve, da slovensko prebivalstvo živi mnogo bolj pravno in je krepkeje ter daje že od nekdanj relativno več vojakov, nego li nemško prebivalstvo. Nič ne pretiramo, če rečemo, da je slovenskih vojakov morda celo 40%. Če se razmerje šteje pravično. To se da dokazati iz nabornih listin. L. 1879 bilo je Slovencev 40%, a l. 1882 pri nekaterih kompanijah celo 42%. Dejanski temelj najnovejšemu ukrepu torej ni posebno verjeten.

Verjetno pa je, da so tu zmagali zopet le neprijatelji slovenskega jezika. Iz listin, ki jih imamo pred sabo, razvidimo namreč, da se je borba proti slovenskemu jeziku v koroškem pešpolku pričela že leta 1870. Polkovo poveljništvo in častniški kor prizadevala sta si odstraniti iz polka slovenščino, da bi ne bilo treba več ubijati si ž njo glave. Vsakovrstna so bila prizadevanja, dokazati, da ni potreben slovenski jezik. Ko je bil še baron Khun vojni minister, odbil je prav odločno take trditve. Naj navedemo glavne odstavke iz odgovora vojnega ministerstva z dne 15. marca 1873. l. na neko tako ulogo, v kateri se je prosilo, da bi se častnikom ne bilo treba učiti slovenščine.

Dem Einschreiten des Regiments vom 28. Februar etc. kann eine Folge nicht gegeben werden, da laut der mit Rescript vom 28. August 1872 etc. erlassenen Erläuterung ausdrücklich bestimmt wurde, dass unter dem Begriffe „Nationalsprache eines Truppenkörpers“ jede Mundart zu verstehen ist, welche in einem Truppenkörper von mehr als 20% der aus dem organisationsgemäss zugewiesenen Ergänzungstrayon kommenden Mannschaft gesprochen wird. Der Umstand, dass im Regimente viele Slovenen auch der deutschen Sprache kundig sind, kann nicht als Grund angesehen werden, um von vorerwähnter Verordnung abzugehen. Die slovenische Sprache wird also als eine der Regimentsprachen aufrecht erhalten; umsomehr, als schon seit dem J. 1860 herwärts über 20% der Mannschaft die auserdeutsche Nationalsprache sprechen und die Verpflichtung, die Regimentsprache zu erlernen, von jeher bestanden hat u. s. w. — Für den Reichskriegsminister: Rossbacher F. M. L. (Konec prih.)

Državni zbor.

Na Dunaji 17. majnika.

V današnji seji čuli smo troje zanimivih govorov; konservativec Morsey razkladal je svoje

socijalnopolitiške nazore, katerih ni povse zavreči, Mladočeh Kaizi in konservativec Dipauli pa sta kritikovala Dunajsko prebivalstvo oziroma nemško liberalno stranko.

Začetkom seje vsprejela je zbornico od posl. dr. Ferjančiča predlagano resolucijo, s katero se pozivlje vlada, naj preišče, je-li vsled povodenj v Planinski, Cerkniški in Loški dolini zavladala mej ondodnim prebivalstvom beda in, če se je to zgodilo, naj stori kar treba, da se pomore ljudstvu, eventuelno naj tirja primerne kredite.

Na to se je začelo nadaljevanje razprave o Dunajskih prometnih napravah.

Posl. Garnhaft pravi, da se mu kontrast mej krasnimi palačimi in rečico Dunaj ne vidi prevelik. Saj na deželi tudi smrdi, če pa nič več ne smrdi, potem sta prazna dimnik in omara. Želi in predlaga resolucijo, naj vlada izdela zbiralne kanale tako, da bode fekalije moči porabiti za kmetijstvo.

Posl. baron Morsey priznava pomen Dunaja, sodi pa, da se s to predlogo ne bo pomagalo ljudstvu, ker tisti umetno zbrani demonstrantje, na katere se vlada sklicuje, so ljudje, ki nečejo delati, ampak rajše vidijo, da se zbirajo zanje milodari. Moderno zakonodavstvo proletarizuje ljudstvo. Delo ima izvestne pravice, pravice do dela pa ni. V dobi Ravachola in dinamita ne kaže povečati velikih mest. Tu se nameravajo graditi prometne naprave, o katerih se ne da povedati, ali bodo dajale kaj dobička ali nič. Iz vseh krajev biteli bodo ljudje na Dunaj, na deželi pa skoro že ni dobiti hlapca. Povsem smo odvisni od svojih poslov. Za minimalno plačo 1 gld. 30 kr. ni treba skrbeti, tu se bodo plačevale vse druge mezde. Pomislite, kakšne mezde so se plačevale za časa svetovne razstave. Kmetovalec plačuje visoke davke, zdaj se mu pa jemljejo še delavske sile. Dolžnost skrbeti za siromake uničuje občine. Kadar je mesto izkoristilo delavsko silo s kmetov došlih ljudij, pošlje jih po odgonu nazaj. Tedaj pa se pravi socijalistiško: Preživi jih! To so resni socijalni pomisleki, kajti razmere, kakeršne so, nas silijo na socijalistiški pot. Govornik omenja valute in drugih vladnih predlog in pravi, da nova davčna predloga je nov davčni vijak. Prometne naprave so le tam potrebne, kjer je kaj

LISTEK.

O starosti in razvitku strelnega orožja.

Spisal S. R.

Navadno se pripoveduje, da je smodnik iznašel nemški menih Bertold Schwarz v začetku XIII. stoletja, a natančnega o tem nič ni znanega. Nasprotno, zgodovina nam pripoveduje, da so Kitajci in Arabci že davno poprej poznali strelni prah, ter da je Schwarz je mislil, da je on to važno zmes izumel. Gotovo je tudi, da je bilo treba to iznajdbo večkrat izboljšati, in da je prešlo mnogo časa, predno so znali smodnik upotrebljevati za streljanje krogel iz kovinskih cevij.

Zdi se, da so smodnik najpoprej rabili le kot strašilo in mamilo sovražnikov, ali pa za zažiganje obsednih strojev in sovražnih ladij. Tako je grški menih Kallinik s takoiimenovanim „grškim ognjem“ pregnal saracene, ko so oblegali Carigrad. Na podoban način so rabili Kitajci smodnik l. 1232, ko so se s Tartari bojevali. V Evropi so se poslužili prvič (kolikor je iz pisanih virov znano) smodnika za vojaške namene v bitki pri Legnici l. 1241

in pri obleganji Seville l. 1247. Še le iz l. 1331 imamo poročilo, da so Mauri rabili smodnik za metanje bomb, ko so jih kristjanje oblegali v mestu Alicante na Španskem. In vender so že l. 1301 ulivali železne topove v Avsburgu na Bavarskem, a l. 1340 se omenja prva praharna v tem mestu. Do polovice XV. stoletja so znali le zmet smodnik napravljati, še le pozneje so začeli tudi zrnati smodnik prirejati.

Nadškof Mogunski je preskrbel l. 1344 ozidje svojega mesta s topovi in v drugi polovici XIV. stoletja je že imelo skoro vsako večje mesto svoje topove. V bithah pri Mühlendorfu (1322) in pri Sem-pachu (1386) so Avstrijci prvič rabili topove in tudi v bitki pri Crecy (1346) so ž njimi streljali. Iz iste dobe ohranilo se je prvo rokopisno „Navodilo, kako smodnik napravljati, puške nabijati in iz njih streljati,“ ki se nahaja v monakovski državni knjižnici. Temu navodilu so pridjane tudi slike, iz katerih se vidi, da so imeli že takrat topove na kolesih z lafeto ter neko vrsto mitraljez ali gostostrelk, ki so bile sestavljene iz več manjših topnih cevij. Te so bile ali jedna poleg druge zvezane, ali pa kakor snopje na kolesih pričvrščene.

Vsakovratno strelivno orožje imenovali so brez

izjeme „puše“ (püchsen). Te so bile ali ulite, ali pa iz posameznih, dogam podobnih železnih plošč zvarjene in potem s počeznimi obroči zvezane. Če so hoteli te „puše“ nabasati, postavili so cevi navpično ter jih napolnili z odmerjeno množino smodnika. Vrh smodnika so zabili kratko klado in nad to so pričvrstili kroglo. Kroglo so bile iz početka le navadno od vode obrušeno kamenje, potem pa kroglasto obdelano kamenje in še le na zadnje ulita železna obla, katera so zavijali v namazane krpe. Da kamene krogle niso poškodovale cevij, začeli so jih leta 1431 v Monakovem s svinčcem prevlakvati. Sicer so pa že leta 1324 v Italiji ulivali kovinske krogle in leta 1365 na Brunšviškem tudi svinčene krogle. Za večje topove pa so se še dolgo časa ohranile kamene krogle. Našli so kamene krogle, ki so bile v premeru celo dva čevlja debele.

Če so hoteli top sprožiti, utaknili so žareč ogel ali pa razbeljeno železo v prašnico, da se je smodnik unel. Šele proti koncu XIV. stoletja so zažigali topove s kresilno gobo in šele v začetku XVI. stoletja je prišla žigra (zažigalnica) v navado. Da neso topovi nazaj udarjali, zato so prikovali cevem obroče, da so za nje privezovali vrvice, ki so branile tako premikanje, ali pa so imele lafete

prometa. Na Dunaji ga je le malo. Nas je najbolj škodil Bismarck, ko je sklenil l. 1862. nemško-francosko trgovinsko pogodbo, in zato ostale bodo tudi nove naše pogodbe iluzorne. L. 1866. pa se je ustvarilo druga stolno mesto, Budimpešta, in to je največja ovira napredku Dunaja. Podjetja osnovana iz nesolidne spekulacije in slabe denarne razmere so drug vzrok. Govornik omenja nekaterih podrobnosti predloge, in se upira zgradbi Dunavskega kanala.

Po nekaterih kratkih govorih poslancev Wenger, Fuss in Rozkošny se konča debata.

Generalni govornik contra Kaizl pravi, da predloga ni posledica pametne investicijske politike. Sedanja liberalnost zbornice se kaže v čudnem svitu, če se primerja skoposti, pokazani, ko se je šlo za deželno razstavo Češko. Dunaj nam je animozen le kot kvintesenca vladnega sistema. Mi smatramo Dunaj za nekaj, kar je protivno zgodovinskemu razvoju, pravnim našim nazorom in kulturnim našim interesom in zato ne moremo glasovati za zabavne naprave v tem mestu. Dunavski kanal ni drugega nič, kakor voluptuarij. Dunajski spomeniki so spomeniki narodne animozitete. Ravnanje Dunajskega prebivalstva proti češkim šolam vzelo je Dunajskim zastopnikom pravico govoriti, da je Dunaj posredovališče mej narodov in stolno mesto poliglottni državi. Žalostno je, da se nobena Dunajska stranka ne postavi na stališče dobrohotne naklonjenosti proti drugim narodom. Velika središča so navadno rodni kraj navdušenosti za svobodo. Na Dunaji pa je od nekdanj domač tisti bizantinizem, ki je prišel do razvoja, doslej v Avstriji nepoznanega, kateri se ne sklada s principom svobodne države in kateri nima z moško udanostjo do vladarja ničesar opraviti. Tudi to ne more Dunaji pridobiti simpatij svobodomiselnega prebivalstva Avstrije. V tem slučaju pa ne glasujejo mladočeški poslanci proti predlogam iz animoznosti do Dunaja, ampak iz tehničnih razlogov. (Živo odobravanje mej Mladočehi.)

Posl. Szczebanowski sodi, da so vladne predloge potrebne, tudi Dunajski kanal, in je priporoča; posl. Pirquet pa ugovarja posl. Garnhaftu v nekaterih točkah.

Poročevalec dr. Russ zagovarja predloge in omeni, da je država dala 15 milijonov za vodne zgradbe na Tirolskem, da je Dunaj vsaj toliko vreden, kakor kaka dežela, in da vsa opozicija proti predlogam le izvira iz želje, dobiti za svoj glas kako koncesijo, po starem reku: roka roko umiva.

Posl. Dipauli odgovarja poročevalcu in pravi, če umiva roka roko, kaj pa smo dobili že? Mi se potezamo za državne interese s čistimi rokami. Zgodovina nasprotne stranke, kateri pripada poročevalec, dala bi se tu drugače pojasniti (Živo odobravanje na desni.) ali to mi je zoprno.

Po nekaterih stvarnih popravkih začelo se je o členu I. (Dunavski kanal) glasovanje po imenih in je bil ta člen vsprejet s 189 proti 71 glasom. Proti predlogu glasovali so Mladočehi, grof Hohenwart, mnogi konservativci in Staročehi.

Posl. Lueger zahteva, da se postavi na dnevni red jutrišnje seje razprava o predlogih gledé odpusta posl. Spinčiča a pri glasovanju odkloni se predlog Luegerjev s 83 proti 71 glasom.

Prihodnja seja jutri.

V Ljubljani, 18. maja.

Nemški listi že nekaj dni sem pisarijo, da se bode v kratkem vsul cel kup političnih dobrot iz vladnih rok v naročje Slovencev. Natančnega ne vedo ti listi prav nič, vendar pa s svojimi splošnimi poročili dan na dan obujajo zavist nemškega javnega mnenja z očitnim namenom, da bi zastopniki vznemirjenih Nemcev o pravem času pri vladi preprečili, če bi res kaj nameravala v korist Slovencev. Kje pa so ti listi našli kapital za svoje hujskanje? Nikjer drugje, kakor v tukajšnjem „Slovinci“, v državnozbornem poročilu g. Kluna! O priliki, ko se mož skuša oprati, zakaj jo je potegnil pri predlogu zastran ministerske obtožbe z nemško-liberalnim vodjo Plenerjem, pravi, da noče preiskovati, ali so prav imeli slovenski poslanci, ki so se zdržali glasovanja, noče pa preiskovati zato: „ker bi moral omenjati reči, ki zdaj še niso za javnost, pa bodo v svojem času prišle na dan, toliko pa rečem, da bi bili vsaj vsi slovenski poslanci glasovali za prestop na dnevni red, če bi se bilo glasovanje vršilo danes ali če bi bila reč na vrsto prišla morda še malo pozneje.“ Tako gosp. Klun. Razsodni čitatelji in taki, ki poznajo gosp. Kluna, so koj vedeli, da je to čisto navaden prah v oči. Gotovo pa je tudi bilo, da bodo naši nasprotniki to izdajstvo hitro porabili in po svojih listih pisali: Glejte, Nemci, zopet se pripravljajo koncesije za Slovence! In te koncesije bodo pač velike, če bi imeli zaradi njih vsi slovenski poslanci glasovati proti svojemu prepričanju za Plenerjev predlog! — Gosp. Klun, kot star žurnalista in politik, bil bi tudi lahko to pred sabo videl, moral bi bil vedeti, da z izdajanjem takih tajnostij Slovincem samo škoduje, ker bodo opozorjeni nasprotniki gotovo pravočasno posegli v vladne namere. Ali g. Klun mora neokretno prorokovati, če mu je braniti svojo osebo. Sedaj pa ima vpitje in vrišč v nemškoliberalnem taboru. Če se bode vlada zbala tega kričanja, kakor že nekajkrat, potem bode nam zopet Klunovo „praktično“ politiko zahvaliti za izgubljeno „koncesijo“. Sicer pa poroča „N. Fr. Pr.“, da pride v pravosodno ministerstvo kot slovenski referent, višjesodni svetnik Pflügl, protegé Graških naših prijateljev. No, za to „koncesijo“ dobi g. Klun novo „zaupnico“!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 18. maja.

Regulacija valute.

Vladne predloge glede regulacije valute si niso stekle priznanja mej poslanci. Razen frakcije, katero bi mogli imenovati Rotšildovo, ni zanje nihče unet, nemška levica pa najmanj. Vsi parlamentarni krogi so jedini v tem, da je razmerje, določeno mej Avstrijo in Ogersko na 70:30 povsem neopravičeno, a tudi določba, kdaj je začeti plačevati v gotovini ne ugaja nikomur. Najbolj unet za Steinbacha je še Hohenwartov klub. Na vsak način imela bode vlada sila težavno delo, predno bode zbrala za vsprejetje predlog potrebno večino.

slonele na kolam podobnih lafetah. „Haubice“ ali „haufnice“ so imele namen „kupoma“, t. j. več krogel najedenkrat metati. Tem podobne so bile tudi „orgle“ in „toče“, ki so imele po 6, 8, 10 in še več cevij na jednom bojnem vozu. Ob Valvazorjevem času imeli so tudi v Ljubljanski orožarnici, ki je stala pred sedanjim licealnim poslopjem, takoiimenovano „piščal“ (Pfeife), t. j. iz štirih cevij „umetno“ zložen top na jedni sami lafeti.

Možnarji (Mörser, Mortier) so tudi zelo staro strelno orožje, ker so ljudje že kaj zgodaj prišli na misel, kuhinjsko stopo v top spremeniti. Že l. 1313 so imeli v Gentu možnar za kamene krogle. Pri obleganju Carigrada l. 1453 dal je bil sultan Mohamed II. napraviti velikansk možnar, za katerega se je potrebovalo 550 funtov smodnika, in ki je metal kakor skale velike krogle. Osmi dan pa se je možnar razletel in vrgel truplo svojega mojstra Orbana, nekega Madjara, začudenim Carigrajem v mesto. (Weiss, Weltgeschichte III. 2, str. 1016.) V poznejših časih so napravljali tudi manjše možnarje in poskušali so jih celo prirejati iz usnja s kovinsko podlago, ali to se ni ravno posrečilo.

(Konec prih.)

Rieger in punktacije.

Riegrovo pismo do predsednika deželnemu višjemu sodišču Praškemu, s katerim pismom je nekdanji vodja naroda češkega, najodločnejši in najvstrajnejši zagovornik Dunajskih punktacij, priznal očitno, da je mladočeško stališče glede punktacij jedino pravo, vzbudilo je v nemških krogih velik srd. Vsi nemški listi dokazujejo znova to, česar doslej v sto in sto člankih niso mogli dokazati, očitajo pa Riegru tudi, da on niti pravice ni imel sedaj izreči svoje mnenje tem potem, katerim je to storil, nego jedino pravo bi bilo, da je na poziv višjesodnega predsednika, naj imenuje dva zaupna moža v komisijo za delitev sodnih okrajev, odgovoril kratko, da tega ne more storiti, ker sam ni več zaupni mož naroda češkega.

Češki odpor.

Mladočeško politično društvo za severno Češko sklicalo je bilo predvčeršnjim ljudski shod v Češke Skalice. Pri razpravi o sedanjem političnem položaju razpustil je vladni zastopnik shod, češ, da ni dovoljeno vlade napadati. Ista usoda zadela je tudi imenovanega društva občni zbor. — Na ljudskem shodu v Přelouči rekel je posl. Formanek, da bode narod odobril, če bodo poslanci njegovi v Dunajskem parlamentu govorili tako, kakor je govoril dr. Edvard Gregr meseca decembra.

Vnanje države.

Rim in Berlin.

Kralj italijanski in kraljica mislita obiskati nemškega cesarja v Berlinu. Bode li imel ta obisk političen namen, kakor trdijo nekateri krogi, ali bode povsem prijateljsk, tega pač sedaj še ni moči povedati. Neposrednega pomena pa bode vsekakor, kot nov dokaz nemško-italijanske politične intimnosti. Pred zadnjo ministersko krizo javljalo se je oficijozno, da bode kralja Umberta spremljal na tem potu Rudini; je-li bode namestu Rudinija šel novi ministerski predsednik Giolitti, še ni določeno, sodi se pa, da pojde. Novi minister vnanjih rečij Brin izdal je pri nastopu svojega mesta okrožnico, v katerem naglašja, da bode Italija tirala politiko miru in v kateri izreka željo, naj bi Italija ostala v prijateljskih razmerah z vsemi v Rimu zastopanimi državami.

Po grških volitvah.

Volitve so končane, poraz Deljannisov je evidenten. Pristaši Delyannisovi imajo vsega vkupe okoli 40 mandatov, Trikupisovi pa 160, privržencev sedanjega ministerstva je pa tako malo, da nimajo nikake važnosti. Izid volitev je tudi odločil, da se je ministerstvo že odpovedalo, da pa ostane kriza nerešena, oziroma da Trikupis ne bode prevzel vlade, dokler se kralj ne povrne iz Kodanja, kamor pojde te dni. Izid volitev je sijajen dokaz zato, da ima narod zaupanje do vladarja.

Dopisi.

Iz Št Petra na Notranjskem, dne 15. majnika. [Izv. dop.] (Naše občinske razmere.) Nadejali smo se, da bode naš zadnji dopis v „Slovenskem Narodu“, v kojem smo grajali postopanje tukajšnjega županstva, kaj uspeha imel. Ker si pa prizadeto županstvo ne upa ugovarjati niti besedice, a se tudi za upravičene naše želje kar nič ne zmeni, prisiljeni smo oglasiti se zopet. Nimamo namena grditi koga pred svetom, odpraviti hočemo le malomarnosti in nepostavnosti, katere se gode že delj časa v tukajšnji županiji in katere ovirajo vsak napredek. Namesto da bi se g. župan vsaj nekoliko pečal z občinskimi rečmi, prepušča vse svojemu tajniku. Še podpisuje se ne vedno g. župan; mnogokrat podpisujejo ga njegovi otroci ali pa občinski sluga. Dne 29. marca t. l. pretekla je doba, za katero je bil voljen naš župan. Z ozirom na ta nered v občini in na občinski volilni red, uložili smo pri županiji prošnjo, naj ukrene vse kar treba, da se nove volitve vrše čim prej mogoče. Ker se županstvo na našo prošnjo ni oziralo, obrnili smo se do slav. c. kr. okrajnega glavarstva v Postojini. Ker pa tudi od tega oblastva dolgo časa nismo dobili nikake rešitve na našo ulogo, ponovili smo jo. Jako smo se začudili, ko smo iz dostavljenega odloka c. kr. okrajnega glavarstva uvideli, da je isto našo prošnjo že 9. aprila t. l. ugodno rešilo, da nam je pa tukajšnje županstvo dotični odlok izročilo še le dne 5. majnika, torej mesec dni pozneje. Prašamo: ali je tako postopanje županstva po volji višjih oblastev in ali se to strinja z občinskim redom? Gospod župan hoče na vsak način po stari navadi zavleči volitev za delj časa, ker se težko loči od županskega stola, na katerem sedi že več let, a ne v prid občine. V dolgem tem času ni storil najmanjše stvari v napredek občine, še to, kar je bil primoran storiti, storjeno je le na pol. Oglejmo si le tukajšnje šolsko poslopje, katero se je pred več leti začelo razširjati, a še sedaj ni dovršeno, akoravno bi to stalo le malo truda in denarja. Šest

let je že, kar se je sezidalo na prejšnje šolsko poslopje prvo nadstropje. Znotraj se je le na pol dozidalo, le kolikor je treba prostora za drugo šolsko sobo. Da se je ob enem izgotovila tudi druga polovica, imel bi vsaj drugi učitelj pripravno stanovanje, napravila bi se pa tudi lahko občinska pisarna, kar bi bilo v veliko korist občini. Vsled tega bi ne bilo več treba županu za občinsko pisarno, majhen, kleti podoben prostor, v katerem obedvajo posli županovi in se peče kruh za njegovo gostilno in prodajalno, po 80 gld. na leto plačevati. Tudi za občinske odbornike bi to prijetno bilo, ker bi se njih seje lahko v občinski pisarni vršile, ne pa v županovi gostilni, kakor se do sedaj godi. Nekdaj dobival je župan celo po 120 gld. najemnine na leto za občinsko pisarno in le bivšemu občinskemu odborniku gosp. Korošcu, kateri je hotel prepustiti brezplačno primerno sobo za občinski urad, se imamo zahvaliti, da je župan najemnino od 120 gld. znižal na 80 gld.

Še nekaj. A. Dreherjeva pivovarna v Trstu rabi za svojo ledenico mnogo nad 1000 vagonov leda na leto. Blizu sedem sto vagonov naloži se vsako leto na tukajšnji postaji in v Prestranku. Za vagon leda dobivali smo pred leti po 11 gld. 50 kr., voznina za vagon od tukaj do Trsta znašala je 16 gld. Naš župan kot odpošiljatelj leda dobival je in še dobiva za vsak odposlani vagon po 50 kr. nagrade. Ker se je pa bal, da bi mu kdo ta dohodek vzel, ponujal je led ceneje in vsled tega ceno ledu popolnoma na nič potisnil. Župan se pa je še celo izrazil, kar mu vsak čas lahko dokažemo, da bo dajal tudi po 5 gld. vagon leda, saj je ljudstvo revno in potrebno in bode tudi za to vsoto led vozilo. Tudi pri nakladanju leda v vagone postopa župan zelo čudno. Le njegovi privrženci imajo mnogo vagonov na razpolaganje, oni, kateri ne zahajajo pridno v njegovo prodajalno in gostilno, se imajo za vagone boriti. Sploh se ozira le bolj na-se, nego na druge. Lansko leto hotel je pri prvem tukajšnjem živinskem semnju uboge kramarje spraviti v ozko alico, na prostoru, kateri je bil prej za kramarje namenjen, ki leži pred županovo hišo in glavno cesto, pa je hotel imeti živinski semenj. Za stavbeni zakon se naš gosp. župan tudi malo briga. Pri nas gradijo se leseni dimniki in postavilo se je tudi večje leseno poslopje tik vasi, zraven glavne ceste, nasproti kovačije, katera se rabi za shrambo oglja, ne da bi se bil vršil lokalni ogled in se vprašali sosodje radi privoljenja stavbe. Ker je v tem posloju mnogokrat po več tisoč stotov oglja shranjenega, ker leži oglje večkrat pred poslopjem prav tik ceste, je to velika nevarnost ognja za celo vas. Da nastane požar, gorelo bi več dni, vročina bi bila neznosna in promet po glavni cesti nemogoč, a ker tukaj vode primanjkuje, mnogokrat še pitne vode ni, pogorela bi cela vas. Da označimo g. župana še bolj, služi naj sledeči dogodek. Početkom tega leta ovadil je naš g. župan pri ravnateljstvu južne železnice tukajšnjega železniškega uradnika, misleč si, da bode uradnik brez preiskave takoj prestavljen in da o županovi ovadbi nikdo ničesar ne bo izvedel. Najlepše pa je to, da je imel dotični uradnik pravico, smatrati župana za svojega prijatelja in mu je še celo pred ovadbo preskrbel naročilo za 70 vagonov leda.

Iz teh vrtic je lahko soditi moštvo našega občinskega predstojnika in popolnoma upravičena je torej tudi želja tukajšnje inteligence in sploh vseh neodvisnih občanov, da bi se kmalo vršila nova volitev občinskega odbora, ozirom župana in da bi županstvo prišlo v roke nesebičnemu, za blagor občine unetemu možu. Več občanov.

Iz občinskega sveta Ljubljanskega.

V Ljubljani 17. maja.

Predseduje župan Grasselli. Novzooih je 26 občinskih svetovalcev. Overovateljema zapisnika današnje seje imenuje g. župan obč. svet. Pirca in Velkovrha. Župan potem izjavi, da posebnih oznanil za današnjo sejo nima.

Obč. svet. A. Svetek poroča v imenu finančnega odseka o mestne hranilnice Ljubljanske računskem zaključku za l. 1891. (To poročilo priobčimo posebe. Op. uredn.) in nasvetuje, da se računski zaključek hranilnice odobri, po mestnem magistratu predloži c. kr. vladi in izreče upravnemu svetu mestne hranilnice absolutorij in zahvala za njegovo izvršno poslovanje.

V glavni razpravi oglasi se obč. svet. Prosenc in pravi, da mora vsakega veseliti plodonosno delovanje mestne hranilnice in tudi je razveselilo njega, ko je prečital računski sklep. A vender

se mu ne vidi prav, da se efekti niso zaračunili po kurzu z dne 31. decembra 1891, kajti to je običajno pri vseh avstrijskih hranilnicah. Potem bi, pravi govornik, končni efekt računskega sklepa bil nekoliko drugačen in videl bi se pasivum.

Poročevalec A. Svetek odgovarja, da ni govoriti o kaki izgubi, ker se papirji doslej niso prodali; torej so pomisleki gosp. predgovornika neutemeljeni.

Pri glasovanju odobre se vsi predlogi finančnega odseka.

Obč. svet. dr. Starč poroča o določitvi roka, kdaj je začeti pobirati mestne priklade in davščine na ozemlju, izločenem iz občine Dolenja Šiška in priklopljenem Ljubljani. Poročevalec nasvetuje, naj se dovoli občini Dolenji Šiški: da sme pobirati svojo 12%, priklado v rečenih krajih še do konca l. 1892 in da sme pobirati lovščino za te dele, katera bi znašala le nekaj goldinarjev, do konca l. 1894. Nadalje nasvetuje, da mestna občina prične v inkorporiranih krajih pobirati 6% mestno naklada s l. januarjem 1893. l., gostaščino in vodarino pa s l. oktobrom 1892. leta.

Vsi ti nasveti se brez razgovora odobre.

Podžupan V. Petričič poroča v imenu finančnega odseka o pozivu državnega poslanca Dunajskega prof. dr. Josipa Schlesinger-ja, da se mestna občina Ljubljanska pridruži protestu zoper uvedbo zlate valute in da naj se uvede amortizacija avstrijskih državnih dolgov v dosednji valuti in obliki. Poročevalec predlaga, naj se preko tega poziva preide na dnevni red.

Predlog ta se vsprejme brez razgovora jednoglasno.

V imenu stavbinskega odseka poroča obč. svet. dr. Stare o ponudbi hišnega posestnika g. Hauptmana glede odstopa sveta za uravnavo Reseljeve in sv. Petra ceste. Poročevalec pravi, da bi se za regulovanje sv. Petra ceste in Reseljeve ceste plačati moralo 7000 gld. na eni strani poslopja g. Hauptmana, na drugi strani pa 4000 gld., tedaj vkupe 11.000 gld. Na Reseljevi cesti veljal bi Ljubljansko mesto kvadratni seženj po g. Hauptmana tirjati 90 gld., na sv. Petra cesti pa do 200 gld. (Obče začudenje.) Ker pa, pravi poročevalec, občinski svet ni še dospel do tega, da bi metal denar davkoplačevalcev pri oknu na cesto, zato nasvetuje, naj se ponudba g. Hauptmana odkloni.

Predlog se vsprejme jednoglasno.

Za stavbinski odsek poroča nadalje obč. svet. dr. Stare o podaljšanju nove Tržaške ceste. Poročevalec pravi, da bode treba: 1. za nasipanje in podlago 6944 gld. 22 kr.; 2. za napravo jarkov 1266 gld. 3 kr.; 3. za oporni zid 1455 gld. 60 kr.; 4. za kanalizacijo 4170 gld. 80 kr.; 5. za napravo kanala na Marije Terezije cesti 324 gld. 20 kr. 6. za ograjo 235 gld. 26 kr., skupaj torej 14 tisoč 396 gld. 11 kr. — Predlaga se: a) Kanal, kateri je projektovan na Tržaški cesti za Vollbeimovo vilo, se opusti, namesto tega se podaljša kanal v Knafejevih ulicah do Tržaške ceste. b) Ograja na južno-vzhodnem delu Tržaške ceste napravi se iz žičnih vrvi, pritrjenih na železne stebre. c) Ta ograja se naj podaljša noter do Kolizejskih ulic. d) Preko-račenje kredita, kateri je bil dovoljen za to novo cesto le v znesku 12.000 gld., za 2396 gld. 11 kr., naj se odobri.

Ti predlogi se vsi sprejmo. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.) Občinski svet je v včerajšnji tajni seji sklenil, da se pri mestni hranilnici ustanove za sedaj poleg že obstoječe službe kontrolorja še službe: tajnika z letno plačo 1400 gld., blagajnika z letno plačo 800 gld. in kancelista z letno plačo 600 gld. Ob enem je te službe podelil provizorno, in sicer: mesto tajnika dosedanjemu blagajniku g. Avgustu Endlicherju, ki je ob enem do preklica predstojnik hranilnične pisarne; mesto blagajnika g. Ivanu Kraujcu, dosedanjemu praktikanu, in mesto kancelista g. Josipu Kuraltu, dosedanjemu praktikanu. Hranilnični kontrolor ostane kakor dosedaj g. Anton Trstenjak.

— (Osobne vesti.) Učitelj veronauka na deški vadnici v Gorici g. Kastelic imenovan je učiteljem veronauka na ženskem učiteljski. — Dosedanji predstojnik arheološkega oddelka narodnega muzeja v Zagrebu prof. Simon Ljubič je upokojen. Na njegovo mesto imenovan je gimnazijalni vodja Grškovič.

— (Občni zbor „Pisateljskega društva“ v Ljubljani.) Opozarjamo še jedenkrat na občni zbor „Pisateljskega društva“, ki bode danes zvečer ob 7. uri v čitalniških prostorih (na Turjaškem trgu št. 4. I. nadstropje.) Eventuelno bode zbor ob 8. uri.

— (Mestna dela.) Na Mestnem trgu Ljubljanskem pričeli so, kakor je občinski svet lansko leto sklenil, delati makadamni tlak. Isto delo se bode izvršilo na Marijinem trgu in na Starem trgu.

Z asfaltnim trotoarjem bode Mestni trg, priljubljena zimska promenada, postal jako prijetno šetališče.

— (Občinska volitev v Dolah.) Pri volitvi novega občinskega zastopa v Dolah v Logaškem okraji bil je voljen županom g. Iv. Gruden iz Jeličnega vrha, za odbornika pa gg. Kajetan pl. Premerstein iz Jeličnega vrha in Luka Rejc iz Dol.

— (Grozen čin blaznega.) V Hotemožah v Kranjskem okraji ubil je preteklo soboto 25letni mlinarski sin France Bakovnik svojega 64letnega očeta Miho. Udaril ga je v mlinu z ostrim orodjem po senci tako nesrečno, da se je oče zgrudil in umrl že v jedni uri. Ubijalec je že tri leta sem ter tja umobolen in je gotovo grozno dejanje izvršil v blaznosti. Ker so ga tudi zdravniki spoznali za blaznega, odvedli so ga v blaznico na Studencu.

— (Razpisane službe.) Mesto dež. sodišča svetovalca je razpisano pri c. kr. okrožnem sodišči v Ljubnem. Prošnje do 30. maja pri predsedstvu c. kr. okrožnega sodišča. — Na trirazredni ljudski šoli v Dobrem polji razpisani sta mesti družega in tretjega učitelja z dohodki tretjega oziroma četrtega plačilnega razreda. Družega učitelja služba je definitivna, tretjega pa definitivna, eventuelno tudi provizorična. Prošnje je oddati v 14 dneh pri c. kr. okrajnem šolskem svetu v Kočevji.

— (Nova rudarska šola v Trbovljah.) Vodstvo rudnika v Trbovljah dalo bode zgraditi novo šolo za 600 učencev in učenk. Zgradbo izvršil bode stavbinski mojster g. V. Treo iz Ljubljane do bodočega šolskega leta. Dosedanja rudarska šola, katero je vzdrževalo vodstvo rudnika poleg mešane dvorazredne ljudske šole, že davno ne zadostuje več za rudarske otroke. Da se bode z novo šolo gotovo širila germanizacija, to je žalibog tudi skoro gotova stvar.

— (Ponarejeni petdesetaki.) V Videmskem okraju na Laškem je menda glavna zaloga ponarejenih petdesetakov. Te dni prišli so tudi v Korminu na Goriškem necega tihotapca, pri katerem so našli osem taci ponarejenih bankovcev. Odvedli so ga v Gorico v zapor.

— (Čudno naključje.) Mornar Krištof Ugovič, ki je bil — kakor smo poročali — težko poškodovan, ko je padel nanj samomorilec Sirovič, počuti se bolje. Čudno naključje je, da se mu je pripetila ta nezgoda takrat, ko se je vračal od sodišča, kjer je bil zaslišan kot priča neprostopoljne smrti nekega človeka. Bil je namreč navzoč, ko je ženska sunila mehanika Calogeroviča po stopnicah tako, da je le ta kmalu potem umrl. Ko se je Ugovič vračal od preiskovalnega sodnika, zadela ga je znana nesreča.

— (K samomoru načelnika postaje Schleiferja v Liču.) Preiskava dognala je, da načelnik postaje v Liču blizu Reke ni bil umorjen in oropan in potem položen na železniški tir. Našli so pri njem denar in uro in je torej dotična vest bila le golo obrekovanje, katero je prvi raznesel „Pester Lloyd“ in po njem drugi časopisi.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Lvov 17. maja. Na kolodvoru v Brodyu preiskali in zaprli so mnogo Malorusov, ki so hoteli na Rusko k slavnosti v spomin ustanovitve prve pravoslavne škofije v Volinju. Mej priprtimi je tudi župnik Kuharski.

Varšava 17. maja. Uradni „Warszawski Dnienik“ javlja na odličnem mestu, da letos ne bode niti blizu Peterburga, niti v zapadnih gubernijah večjih manevrov.

Beligrad 17. maja. Obravnave za trgovinsko pogodbo z Avstro-Ogersko bodo končane v kakih 10 do 12 dneh.

Berolin 18. maja. „Berliner Tagblatt“ javlja, da je iztiran iz Pruske Weselitzky, izdajatelj lista „Allgem. Reichsrespondenz“, ki je nedavno prvi prinesel vest o bolezni sultanovi.

Razne vesti.

* (Nov vremenski prerok.) Znani Falb dobil je tekmece. Neki francoski župnik Fortin v Chalotte-u prorokuje namreč vreme na podlagi solčnih lis. Po dolžih opazovanjih, pravi, se da prorokovati za več dni in tudi za več tednov naprej. April, maj in junij bi bili po prorokovanjih župnika Fortina burni in vroči. (Dozdaj to pač ni bilo.) Druga polovica maja bode nekoliko hladna.

Koncem junija in julija dež. Avgust, september in oktober bodo najlepši in najtoplejši meseci tega leta. V prvi polovici novembra zapadel bo sneg. Decembar bo jako mrzel.

(Kaj se vse nahaja v italijanskih smotkah.) Kakor poroča rimski list „Tribuna“, našle so se že nastopne stvari v italijanskih smotkah: pero, kos vrvice, koder las (!), žrebelj, zobotrebec, cunje, kos lesa in mesingast gumb (!!). Kako vse te stvari spremeniti v dim, je pač težka naloga, ki se naklada pušiteljem smotk v blaženi Italiji!

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkotam prebavljenja in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je uprav neobhodno potrebno domače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prasek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnavno ter ima olajševalen in tipilen učinek. Skatljica velja 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, za-znamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od 2 skatljice se ne pošilja. 3 (42-7)

Umrli so v Ljubljani:

14. maja: Jožefa Lindtner, zasebnica, 50 let, Kravja dolina št. 11, vodenica.
16. maja: Barbara Kovačič, delavka, 24 let, Emonska cesta št. 10, jetika.
17. maja: Gregor Malič, delavec, 51 let, Illova št. 15, oslabljen vled mrtvouda. — M. Walburger Gaurig, uršulinka, 54 let, Kongresni trg št. 17, vsled raka v želodcu. — Barbara Pivk, gostija, 57 let, na Stolbi št. 6, vitium cordis.

V deželni bolnici:

13. maja: Anton Sternad, dninar, 53 let, jetika.
15. maja: Ignacij Marolt, rudar, 27 let, jetika.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. maja	7. zjutraj	731.2 mm.	13.4° C	sl. svz.	obl.	33-30 mm.
	2. popol.	730.9 mm.	11.6° C	sl. szh.	dež.	
	9. zvečer	732.9 mm.	10.0° C	sl. szh.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 11.7°, za 2.7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 18. maja t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	95.55	—	95.70
Srebrna renta	95.50	—	95.20
Zlata renta	112.35	—	112.60
5% marcna renta	101.00	—	100.90
Akcije narodne banke	909.00	—	987.00
Kreditne akcije	317.25	—	318.75
London	119.70	—	119.70
Srebro	—	—	—
Napol.	9.50 1/2	—	9.51
C. kr. cekini	5.64	—	5.66
Nemške marke	58.62	—	58.62 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	184	75
Ogerska zlata renta 4%	110	115	15
Ogerska papirna renta 5%	100	100	60
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	117	—
Kreditne srečke	100 gld.	187	50
Rudolfove srečke	10	22	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	149	70
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	240	—	—

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze iskrenega sočutja, kateri so mi došli o smrti preljubljene soproge, gospe

Marije Ramovš roj. Ullmann

takisto od mojih stanovskih tovarišev, kakor tudi od prijateljev in znancev od tod in drugod, zlasti za prekrasne vence, s katerimi je bila počeščena prerano umrla rajnika, za mnogobrojno udeležitev pri blagoslovljenji v Beljaku in pri pogrebu v Ljubljani, izrekam v imeni vse obitelji najsrčnejšo zahvalo.

V Beljaku, dne 17. majnika 1892.

Peter Ramovš

inspektor
c. kr. avstrijskih državnih železnic.

(553)

Za gospodinje!

MAGGIJEVA zabela
za juhe

pri Karolu C. Holzer-ju.

(20-26)

Nastopne, ravno kar izšle novosti priporočam prav toplotno:

Zbirka narodnih pripovedek za mladino, I. in II. zvezek, à 20 kr., po pošti 3 kr. več.
Milinarjev Janez, slovenski junak ali vplomenitba Teherjanov. Spisal F. Kočevar. Cena 40 kr., po pošti 43 kr.
Šmida spisi, X. zvezek: **Ludovik, mladi izseljenec**, 20 kr., po pošti 23 kr.
Bedenek — Solnce in senca, povest, 15 kr., po pošti 18 kr.
Sienkiewicz — Z ognjem in mečem, historični roman, 30 kr., po pošti 33 kr.
Vonomir-Križan — Svitoslav, povest za slovensko ljudstvo, 15 kr., po pošti 17 kr.
Potem **Ivana Jenka pesmi**, od katerih sem nabavil zadnje izvede. Cena namestu 1 gld. samo 60 kr., po pošti 63 kr. (530-3)

J. Giontini

trgovina s knjigami in papirjem v Ljubljani.

Naznanilo.

Udano podpisani naznanjam najljubše, da sem prevzel poleg mitnice pri Karlovškem mostu v Ljubljani ležečo

gostilnico „pri ribči“

h kateri spadajo lepe gostilniške sobe in sobe za tujece, veliko dvorišče in hlevi in bodem proti takojšnjemu plačilu stregel z dobrih gorkimi in mrazimi jedili, Reininghauserjevim marčnim pivom (vrček 10 kr., mali vrček 7 kr.), dolenjskimi in hrvatskimi vini (liter po 36 in 40 kr.) točno in po ceni.

Obilnega obiska prosi z odličnim spoštovanjem

Ivan Kaplje

(551)

preje gostilničar v Židovskih ulicah.

Vsakovrstne

vozičke za otroke

dobro, jako solidno in ukusno izdelane, priporoča komad po gld. 5.—, 6.—, 7.—, 7.50, 8.—, 9.— in 10.— do gld. 20.— (540-4)

Kočevska domača obrt

v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.

Hiša v Zavrstniku

blizu Litije in Šmartina, ležeča ob cesti na samem, pripravna za trgovino ali za gostilno, z lepim vrtom in njivami, se odda takoj v najem ali pa se po ceni proda.

Ponudbe v sprejema Fr. Müller-jeva anončna pisarnica v Ljubljani. (552-1)

Prostovoljna dražba.

Vsled dovoljenja c. kr. z. m. d. okrajnega sodišča v Ljubljani z dne 30. aprila 1892, št. 7033, vršila se bode javna dražba zapuščine g. **Ane Hartmann** iz Ljubljane

dne 20. majnika 1892

od 9.—12. ure dopoldne in od 3.—6. ure popoldne, če treba tudi še dne 21. majnika, v hiši št. 2 na Marije Terezije cesti.

Ta zapuščina, ki je na 814 gld. 45 kr. sodno cenjena, sestoji iz trgovske oprave, pohištva, kuhinjskega in namiznega orodja, perila i. t. d.

Dražbeni predmeti izklicali se bodo za cenilno vrednost in oddali onemu, ki bode največ ponudil.

Vsak kupec mora kupljene reči takoj plačati in proč spraviti.

V Ljubljani, dne 12. majnika 1892.

Ivan Plantan

c. kr. notar kot sodni komisar.

(531-2)

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

P. n.

Usojam si naznaniti, da sem po 19 letnem službovanji kot tehniški vodja in stavbinski mojster čestite kranjske stavbinske družbe odstopil od te službe in ustanovil lastni svoj

stavbinski obrt

v svoji hiši

na Marije Terezije cesti št. 10

in tu otvoril svojo pisarno.

Oprt na mnogostranske izkušnje in svojo lastno delavno moč pri skromnih zahtevah gledč zaslužka, moči mi je tekmovali najuspešneje z vsako konkurenco ter se priporočam v prevzete novih gradenj, v pre- in prizidovanje, dalje za vsakovrstna popravilja, prenovljenja in skladnja dela, istotako za vsakršna tesarstva in krovna dela ter v izvrševanje načrtov, proračunov in v dobavo gradiva za zidanje, zagotavljajoč najsolidnejšo in najvestnejšo izvršitev.

Najodličnejšim spoštovanjem

Viljem Treo

stavbinski mojster in arhitekt.

(493-5)

Banka

J. C. MAYER

ima čast naznaniti, da je osnovala

giro-oddelek

in prosi, naj se to blagohotno na znanje vzame.

Imovina v giro-računu se do druge odločbe obrestuje

po 3% na leto.

V Ljubljani, dne 18. majnika 1892.

(Določbe, veljavne za giro-oddelek, dobé se v bančni menjalnici brezplačno.)

(547-1)